

man i Kirken vil have den allerførst mulige Frihed og Ubundethed. Kirken maa aldeles ikke spørge om, hvad dens Medlemmer gjøre og troe.

Jeg veed nok, at der, naar man kommer ind paa Sagen og discuterer den videre, vil vise sig Vanskeligheder, men denne Vanskelighed vil ikke ligge deri, at Kirken har formegen Magt og Myndighed, Spørgsmaalet er snarere om, hvorledes man skal bære sig ad i de forresten, Gud ske Lov, overordentlig saa Tilfælde, hvor man paa en scandaleus, for Kirken foragtelig Maade vil unddrage sig for at opfylde denne Forpligtelse og dog ikke er villig til at opgive Fordringerne paa at nyde Kirkens Gode. Naar man i Principet er imod at lade sine Børn døbe, saa er der dog ingen Ulykke i at sige: jeg er Baptist, jeg er gaaet ud af Folketirken; det er den største Ulykke, der kunde ramme. Hvorfor sætter man Priis paa Troesfrihed, naar man troer, der vil være en Ulykke i at træde ud af Folketirken? Jeg troer, at Loven er bygget paa et godt og sundt Princip. Der kan være Spørgsmaal i det Enkelte om de Tilfælde, der kunne opstaae, saalænge Kirken indenfor sit eget Omraade ikke har nogen bestemt Forsatning; men jeg troer ikke, at denne Sag skal udsættes derester; thi, som den ærede Cultusminister har gjort opmærksom paa, den Lyang, man nu vil ophæve, er i Realiteten ophævet; det er kun Styggen, der forstyrrer Forestillingen om vor nuværende Tilstand, der er tilbage og som bør fjernes.

Resen: Dersom hvert Ord, jeg har talt, var bleven erindret, saa troer jeg ikke der vilde være funden nærliggende Anledning til at lade mig høre, at jeg fortraktedes — var det ikke noget Saadant, der blev sagt? — ved at imødesee de borgerlige Evangemidlers Dphør. Jeg har talt om, at det var betænkeligt at ombytte dem med en Henvisning til en ubestemt og uforstaaet kirkelig Disciplin. Ja, naar det foreyprigt vil kunne garanteres, at Udelukkelse fra Kirkens Goder og definitiv Udelukkelse af Folketirken ikke vilde blive anvendt undtagen der, hvor Daaben og Sakramenterne foragtedes — Tilfældet var ikke sandt mig ind — saa vilde Betænelighederne derved

falde bort; men det er netop dette, der ikke er givet. Ligesaalidet som jeg skal tale om Lovgivningen, som om jeg var Jurist, ligesaalidet skal jeg vove paa at tale om Dogmer og hvad der henhører til Orthodorien, som om jeg var Theolog; men jeg skal gjentage, at det er ikke ganske vist, at naar først Stødet er givet til at vække den strenge Kirke-disciplin tillive igjen, den da ikke vil blive anvendt paa Andre end dem, der foragte Sakramenterne; jeg skal gjentage, at den Lov, vi handle om, kræver forlods Bestemmelser om Kirke-disciplinen.

Da Ingen ellers begjerede Ordet, gik man over til Afstemning om Sagens Overgang til 2den Behandling, som vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte under Afstemning, om der skal nedfattes et Udvalg til at afgive Betænkning over Sagen.

Ved den derpaa følgende Afstemning vedtoges det eenstemmigt med 37 Stemmer, at et Udvalg skulde nedfattes.

Formanden: Jeg turde maaskee afvente et Forslag om, af hvor mange Medlemmer Udvalget skal bestaae.

Resen: Jeg tillader mig at foreslaae, at Udvalget kommer til at bestaae af 5 Medlemmer.

Formanden: Da der intet andet Forslag fremkommer, antager jeg, at det er Thingets Mening, at Udvalget skal bestaae af 5 Medlemmer.

Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed standse Forhandlingerne for idag og opgive Dagsordenen for det næste Møde, imorgen Kl. 2; den vil være:

- 1) Spørgsmaal om den af den 3de Landstingsmand for 1ste Kreds (Clausen) anmeldte Interpellation til Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet, saalydende: „Efter det ventes, at den næste